

ת"פ 37523/03/13 - מדינת ישראל נגד תאמר אבו נאדי - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

11 בינואר 2016

ת"פ 37523-03-13 מדינת ישראל נ' אבו נאדי

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באי-כוחה עו"ד קובי הרוש ועו"ד נמרוד שחל

נגד

תאמר אבו נאדי - בעצמו

הנאשם

ע"י בא-כוחו עו"ד יאיר דרייגור

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של איומים וכן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן ביום 18.3.13, במתחם תחנת דלק בכניסה לתל שבע, עיכב השוטר אריק אספיאסו (להלן: "השוטר") את אחיו של הנאשם במהלך מילוי תפקידו. במעמד זה, פנה הנאשם לשוטר ואיים עליו בכך שלא יגרום לו "להידלק עליו", שכן, אך לאחרונה השתחרר מהכלא. בעקבות התנהגות זו, הודיע השוטר לנאשם על עיכבו וכן ביקש ממנו להתלוות לתחנת המשטרה. הלה התנגד להתלוות, ומשכך, השתמש השוטר בכוח על מנת לבצע את הובלתו לניידת. במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה איים הנאשם על השוטר כי: "אני יראה לך, העולם הוא קטן" וזאת בכוונה להפחידו.

במסגרת המתווה של הסדר הטיעון, הוסכם כי בטרם יישמעו הטיעונים לעונש, יתבקש שירות המבחן להכין תסקיר אשר בין היתר, יבחן את שאלת הארכת המאסר המותנה אשר עומד ותלוי נגד הנאשם. כמו כן, הוסכם כי במידה והתסקיר יהיה חיובי ותינתן המלצה על הארכה- יעתרו במשותף לאמצו, ולחילופין במידה והתסקיר יהיה שלילי - יטענו הצדדים באופן פתוח. יצוין כבר עתה כי תסקיר שכזה הונח בפני בית המשפט ביום 26.2.14 ובסופו לא ניתנה המלצה להארכת המאסר המותנה ומשכך טענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקין בנאשם כבן 25, נשוי אב לילד כבן 5, אשר מתגורר עם משפחתו בפזורת צומת שוקת. זה מסר לשירות המבחן כי שוחרר לפני שנה מהכלא ומאז אינו עובד ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף באופן מלא בנוגע לאורחות חייו וקשריו המשפחתיים. עוד התרשם שירות המבחן כי ישנו פער בין האופן החיובי בו מציג הנאשם את עצמו לבין נסיבות חייו, בכללם, הקושי במישור התעסוקתי, עברו הפלילי, וכן גישתו הבלתי מחייבת כלפי גורמי אכיפת החוק. כמו כן, שירות המבחן מציין כי לנאשם קושי בבחינה עצמית וכי זה משליך את קשייו האישיים על גורמים חיצוניים.

אשר לעבירה נשוא כתב האישום - מצוין כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומודה באופן חלקי. הנאשם מסר כי בעת האירוע עמד בצד והשוטר התגרה בו ומשך נוצר ויכוח בין השניים. זה שלל איומים כלפי השוטר וכן התנגדות למעצר. עוד עולה מדבריו כי הודה במיוחס לו על מנת לסיים את ההליך, אולם, חרף הודאתו אינו רואה פסול במעשיו. שירות המבחן מציין כי הנאשם מביע עמדות קורבניות ומקשה לעבור הליך של התבוננות פנימית ולפיכך הומלץ על ענישה מוחשית ומציבה גבולות.

טענות הצדדים

בדין מיום 8.6.14 הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, ובכלל זאת, למאסר המותנה בן 4 חודשים, התלוי ועומד נגדו. בהתאם לתיקון 113, ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, שמירה על שלמות גופם של השוטרים אשר ממלאים תפקידם כחוק. בנסיבות תיק זה עתרה למתחם ענישה הולם הנע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה ציינה כי יש לקחת לחומרה שהאיומים הופנו כלפי שוטר בעת מילוי תפקידו. כמו כן, נוכח עברו הפלילי ונוכח האמור בתסקיר טענה כי יש מקום לשיקולי הרתעת היחיד. בנסיבות אלו, עתרה למאסר בפועל בגדרי המתחם, הפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר, קנס וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירות עתידיות.

מנגד, ב"כ הנאשם טען כי עסקין בעבירות מן הרף הנמוך של עבירות בכגון דא. בנוגע לעברו הפלילי הפנה לכך שהינו מתמצה בהרשעה אחת בלבד. אשר לעושה - ציין כי הנאשם שירת בצבא בגולני. כיום, ובשונה מהנטען בפני קצינת המבחן הנאשם עובד מזה מספר חודשים בעיר הבה"דים (הוצג אישור מאת חברת "קרן תעשיות"). מכאן, עסקין באדם נורמטיבי אשר מעשיו מסתכמים באיומים ללא הייתה כל כוונה לתקיפה ממשית. לאור האמור, וחרף המלצתו השלילית של שירות המבחן עתר להארכת מאסרו המותנה.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים (ר' בעניין זה ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים) (05.08.2013)). בעניין זה יש לציין תחילה, כי זה מכבר נקבע בפסיקה שהמונח "אירוע" המצוי בסעיף 40 לחוק העונשין הינו רחב יותר מהמונח "מעשה" הקבוע בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכי באופן עקרוני "אירוע" אחד

יכול לכלול גם "מספר מעשים" (ר' למשל ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (29.10.2014); דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 1605/13 **פלוני נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (27.08.2014); ע"פ 3164/14 **גיא פן נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (29.06.2015); וע"פ 5643/14 **עיסא נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (24.06.2015). בעניינו, בשים לב לכך שהמעשים בוצעו בזה אחר זה, וכמקשה מצאתי כי יש לראותם כאירוע אחד אשר בגינו יקבע מתחם ענישה יחיד.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בכתב אישום זה, אשר עניינו עבירות איומים וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו- פגע הנאשם בחירות פעולתו וביטחונו של השוטר. עוד פגע הנאשם במעשיו בסדר הציבורי ובשלטון החוק. לפירוט מורחב על הערכים שעומדים בבסיס עבירת האיומים אפנה לדבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (6.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת". (ראה פסקה 6 לפסק הדין)

עוד אפנה הדברים שנאמרו בע"פ (מחוזי חי') 207/08 **מדינת ישראל נ' בביזיב** (20.11.2008) בנוגע לגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלו הפוגעים או המאיימים בממלאי תפקידים על פי דין:

"ביהמ"ש לא יתייחס בסלחנות למי שפוגע או מאיים בפגיעה בשוטרים וממלאי תפקידים על פי דין. אם ביהמ"ש יעבור לסדר היום על סוג זה של עבירות, כי אז החברה שבה אנו חיים תהפוך לתוהו ובוהו שאיש הישר בעיניו יעשה. הציבור צריך לדעת כי מי שממלא את תפקידו על פי דין, הוא שליח של רשויות השלטון, ובמקרה זה הוא שליח של הרשות המפקדת על אכיפת שלטון החוק, ואיום עליו הוא איום על מוסדות המדינה. מי שכך עושה, יענש בחומרה, לרבות על דרך של מאסר לריצוי בפועל, כפי שאנו מתכוונים להשית כאן על המשיב".

מדיניות הענישה בעבירות בכגון דא רבה ומגוונת, תחילתה בעונשים צופי פני עתיד וסופה בעונשי מאסר בפועל שיכול ויגיעו לעשרה חודשים ואף יותר. בעבירות בכגון דא על בית המשפט ליתן דעתו לטיב האיומים, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות, מטרת האיומים, מיהות המאיים ומיהות המאויים, האם מדובר באיומים בעידנא דריתחא או באיומים שנעשו לאחר שקלא וטריא. בעבירות שעניינן הפרעה לשוטר יש ליתן הדעת לאופן ההפרעה, בכלל זאת האם זו נעשתה אגב ביצוע עבירה פלילית העומדת בפני עצמה, האם ההפרעה הגיעה בפועל להכשלתו של השוטר בביצוע תפקידו. לא

למיותר להוסיף כי המחוקק מצא לקבוע עונש מינימום של שבועיים ימים בעבירה של הפרעה לשוטור ובכך ביקש ללמד על החומרה הגלומה במי אשר מנסים להכשיל את עבודתו של השוטור.

בתיק זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל הינה **ברף הבינוני-נמוך**. לחומרה, הרי שיש ליתן הדעת לעובדה שהאיומים אותם השמיע הנאשם מופנים כלפי שוטור, שעה שזה מבצע את תפקידו ואת שליחותו הציבורית. איומים אלו נועדו להרתיע השוטור מביצוע פעילותו ומעיכוּב אחיו של הנאשם. ברי כי כל מדינת החפצה בקיומו של שלטון חוק מחויבת בהוקעת איומים ואמירות מן הסוג אותם השמיע הנאשם. כך גם יש ליתן הדעת לרצף האיומים שתחילתם בתחנת הדלק והמשכם במהלך הנסיעה לעבר תחנת המשטרה.

מנגד ולקולא, האיומים נותרו בגדר אמירות מילוליות בלבד כאשר גם תוכן אמירות אלו, מתמצה באיומים כלליים שאינם ברף הגבוה של עבירות בכגון דא. בדומה, מכתב האישום אין ללמוד על הפרעה והכשלת שוטור בוטה כאשר כתב האישום המתוקן אינו מפרט דבר למעט: "**התנגד להתלוות לשוטור**". לא נגרם כל נזק בפועל וכך גם לא נטען כי בעקבות אותם איומים אחיו של הנאשם ברח או שהמשטרה נמנעה מלעכב אותו. המדובר באירוע שאינו מתוכנן.

לא למיותר לציין כי העובדה שהנאשם פעל כפי המפורט בכתב האישום המתוקן בשל כך שהשוטור ביקש לעכב את אחיו אין בה כדי להוות נסיבה לקולא. נהפוך הוא. בהקשר לכך, רבים מהמעצרים והעוכבים של חשודים מבוצעים בשעה שאלו מצויים בסביבתם הטבעית ומוקפים בבני משפחתם. מתן גושפנקא לאיומים ואלימות מצד בני משפחתו של החשוד (אפילו בדמות הקלה סמלית) תעודד תופעה חמורה זו. לעיתים פעולות משטרתיות פשוטות כזימון לעדות או לחקירה מתדרדרות לכדי אירוע אלים רב משתתפים כאשר כל בני משפחת החשוד החדורים תחושת "ערבות הדדית", פועלים יחדיו לסכל פעילות המשטרה, והיו דברים מעולם. כך גם נמצא שהנאשם הוא זה שמיוזמתו יוצר מגע עם השוטור שלאחריו מושמעות אותן אמירות מאיימות.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הנעה בין עונשים צופי פני עתיד ועד למספר קצר של חודשי מאסר הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול העבירות אשר ביצע הנאשם נע בין תקופת מאסר קצרה לבין תשעה חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם

אשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, יש ליתן הדעת להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. עוד יש לקחת בחשבון כי עסקינן בנאשם צעיר כבן 25, נשוי ואב לילדה בת חמש. כמו כן, בהתאם לאישורי העסקה ותלוש השכר שהוגשו לבית המשפט, בטרם מעצרו עבד הנאשם בעיר הבה"דים אצל קבלן "אלי קרן תעשיות" ומכאן ניתן להניח כי למעצר השפעה ממשית על משפחתו של הנאשם.

זאת ועוד, עקב סיבה שלא הובררה במועד המקורי שנקבע למתן גזר-הדין לא התקיים דיון וחלפה כשנה מאז נשמעו הטיעונים לעונש ועד אשר התיק נקבע פעם נוספת. בנפרד מהסיבה לאותו עיכוב, הרי שבפועל יש בו כדי ללמד כי מן

הנאשם לא נשקפת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק. הדברים אמורים בשים לב לחלוף הזמן של כשלוש שנים מאז ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם בהן לא חטא בפלילים. מעבר לכך, חלוף הזמן לכשעצמו, כאשר אין לומר שאותו עיכוב רובץ לפתחו של הנאשם דווקא, יש בו כדי להביא להקלה נוספת בעונשו, וזאת בהתאם להוראת סעיף 40א(10) לחוק העונשין.

מנגד ולחומרה, יש ליתן הדעת לעברו הפלילי המונה הרשעה אחת אשר טומנת בחובה ארבעה תיקים שונים בעבירות של איומים, נהיגה בזמן פסילה, הפרת הוראה חוקית, החזקת אגרופן, הסגת גבול ואי מניעת פשע. מעיון בגזר-הדין עולה כי הנאשם ערך "ניקוי שולחן" וצירף מספר תיקים אשר עמדו נגדו באותה העת. בגזר-הדין מציין כב' השופט עדן כי נוכח גילו הצעיר של הנאשם וכן היעדר עבר פלילי יוטל עונש נמוך מהרף העליון ולפיכך נגזרו על הנאשם, בין היתר, שישה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה בן ארבעה חודשים. עוד צוין כי **"יש לקוות כי הנאשם לא ישוב לבצע עבירות"**. למרבה הצער תקווה זו נגזזה כעבור שבועיים בלבד, שכן, הנאשם שב והסתבך בפלילים אגב ביצוע אותן עבירות בתיק זה בהן הורשע.

בתיק דנן אין לדבר על הליך שיקומי בגינו יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי. כך גם עולה מהתסקיר שהנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו. לנאשם עמדות קורבניות תוך האשמת השוטרים בהתרסה והתנהגות מעליבה כלפיו באופן מכוער, כי זו דרכם של השוטרים. בנסיבות אלו, הרי שיש מקום לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד.

הפעלת המאסר המותנה

אין מחלוקת כי המאסר המותנה אשר ניתן במסגרת ת"פ 53234-09-12 חל בעניינו. אשר לשאלת הארכתו של המאסר המותנה לא מצאתי נימוקים מיוחדים שיצדיקו הימנעות מהפעלתו, וזאת כפי שהדבר עולה בתסקיר שירות המבחן. אשר לאופן הפעלתו, בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי על דרך הכלל יש להורות על הפעלת המאסרים במצטבר (ראו בעניין זה ע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נ' ע.ד.** [6.6.13], דבר העולה בקנה אחד עם הוראת סעיף 58 לחוק העונשין). לצד האמור, מצאתי ליתן ביטוי להודאתו של הנאשם שמן הראוי שתילקח בחשבון לעניין חפיפת המאסר המותנה.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשים מאסר בפועל.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 53234-09-12 כב' שחודשיים ממנו יופעלו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, והיתרה בחופף. **סה"כ יהיה על הנאשם לרצות חמישה חודשי מאסר בפועל.**
- ג. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירות איומים או עבירות אלימות.

מסוג עוון.

ד. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ה. 1,000 ₪ או חמישה ימים מאסר תחתיו; הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.16. פיגור בתשלום אחד מן השיעורים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מיידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

בהתאם לאמור בחוות הדעת מאת הממונה על עבודות השירות, עונש המאסר עליו הוריתי יבוצע בדרך של עבודות שירות, החל מיום 28.3.16 במע"ש באר שבע ברח' מכס בינטי. הנאשם הזהיר בזאת כי במידה שלא יישמע להוראות מעבידו או להוראת הממונה על עבודות השירות עונש עבודות השירות יהפוך למאסר של ממש מאחורי סורג ובריח. במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב במפקדת הממונה על עבודות השירות, סמוך למפקדת כלא "אוהלי קידר".

עותק החלטה זו יועבר לידי הממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום, א' בשבט התשע"ו, 11/1/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט